

La somera

(ALDC, VI, 1378. La somera)

Els mots més estesos per a designar la “femella de l’ase” (DIEC) són *somera*, *ruca* i *burra* (veg. mapa 857). *Somera* (s. XII) és el f. de *somer*; var. occitanitzant *saumera* 19. *Ruca* (s. XIV-XV) és el f. de *ruc*; var. dim. *ruqueta* 184. *Burra* (s. XVII) és el f. de *burro*.

Són noms puntuals *molenda* 85, pron. [mur'enda], i *rabadana* 18, ‘pollina, filla de l’egua rabadana, la que porta esquella i mena el ramat perquè és la més dòcil’ (DCVB), f. de *rabadà*, d’origen àrab (veg. mapa 813).

Somera, el mot més antic, ocupa el bal., la part central del domini peninsular i algunes poblacions del val. mer., una extensió més gran que la de *somer*, mentre que *ruca* ha perdut terreny davant *ruc*, i *burra* va, si fa no fa, de bracet amb *burro* (veg. mapa 857).

Són mots normatius *somera*, *ruca*, des del DOrt, 1917; *burra*, des del DIEC₁, 1995.

